

Posudek na bakalářskou práci kolegy F. Materny „Zamyšlení nad (dnešní) každodenností jako způsobem bytí pobytu

Bakalářská práce kolegy Filipa Materny patří ke zralým a velmi hlubokým úvahám, které se občas objeví v rámci naší fakulty. Jde opět, jako tomu bývá u velmi promyšlených prací, o text úsporný. Čtenář je svědkem někdy až útrpného hledání toho pravého slova, které musel autor pečlivě přímo „vyhmatávat“ z filosofického pramene tázání, kam byl svým přemítáním doveden. Již název práce vypovídá o problému, kterým byl kolega Materna bytostně zasažen. Jde mu o naši každodennost, o její habituální celkový smysl a obsah, o náhled nad jejím obsahem a účelem. Aby dosáhl tohoto cíle, seznamuje čtenáře s myšlením, cítěním a volnými charakteristikami člověka starořeckého. Nejde o chválu této doby, která by chtěla jen napodobovat nadšení starého Řecka, které jsme mohli zaznamenat u naprosté většiny filosofů, ale jde o střízlivý a věcný přístup k bytí pobytu antického člověka. Řecký člověk je člověkem celku, není determinován ani subjekt-objektovou figurou myšlení ani pravdou ve smyslu certitudo. Jeho svoboda je svobodou k tomu, co jej zakládá, tedy je svobodou, o kterou dnes jen marně usilujeme. Proto kolega Materna považuje za dobré věnovat se problému svobody a zpochybnit její obsahy, které jsou dnes tak často opakovány. Uvědomuje si vlivy metafyziky ve všech jejích podobách, dokonce i Husserla nahlíží jako jednoho z posledních metafyziků, oceňuje zcela heideggerovským způsobem Nietzscheho, tohoto proroka doby příliš pozdní, protože právě ten je posledním metafyzikem, u něhož ontologickou podstatou se stala vůle k moci. Autor si zvolil lesní stezku, patrně byl inspirován Ernstem Juengerem a jeho „Cestou lesem“. Je to cesta odvážná, protože je úplně osamocená, každé slovo musí být v podstatě „porozeno“, jedná se o „počátkující“ způsob myšlení ve smyslu Heideggerova „der Anfang anfaengt“. Takového uvažování není schopen každý. Nejedná se o kauzální popisy, které budou mít logické znaky správnosti, to autorovi nestačí, chce pronikat hlouběji, až k samým počátkům, k tomu, čemu říká Heidegger „der Abgrund“. Kolega Materna prokázal touto bakalářskou prací, že jeho filosofické otázky jsou hluboké, bytostné a opravdové. Odpovídá na ně s filosofickou erudicí, která je prodchnuta i literárním a básnickým nábojem. Nechává některé problémy na čtenáři samém, ale to jen proto, že si uvědomuje, že hledačské úsilí s sebou přináší evidenci apodiktického charakteru, a proto není dobré vše přinést před recipienta v hotové podobě. Práce je napsána brilantní formou, oceňuji ji známkou **výborně** a do diskuse kladu tuto otázku:

Proč musíme narazit na cizí, chceme-li pochopit hloubku domova?

V Praze

prof. PhDr. Anna hogenová, CSc.